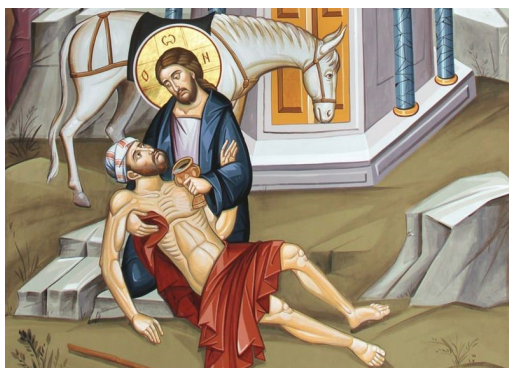

Să vă iubiți unul pe altul! Precum Eu v-am iubit pe voi, așa și voi să vă iubiți unul pe altul! (Ioan 13, 34)

PUBLICAȚIE EDITATĂ ȘI DISTRIBUITĂ GRATUIT DE PAROHIA „SF. ARH. MIHAIL ȘI GAVRIIL” - POIENIȚA, COM. VÂNĂTORI, JUD. IASI, PROTOPOPIATUL PAȘCANI

Duminica a 25-a după Rusalii ▼

Preot Ion CÂRCIULEANU

Iubirea aproapelui e necesară ca și iubirea lui Dumnezeu; nici nu poate exista una fără cealaltă. De aceea, Sfântul Ioan adaugă: „Dacă zice cineva: iubesc pe Dumnezeu, iar pe fratele său îl urăște, mincinos este! Pentru că cel ce nu iubește pe fratele său, pe care l-a văzut, pe Dumnezeu, pe care nu l-a văzut, nu poate să-L iubească” (I Ioan 4, 20).

Noi, care suntem creștini și purtăm prin botez numele lui Iisus Hristos, avem datoria să practicăm virtutea iubirii frățești. Mântuitorul poruncește să iubim și pe dușmanii noștri: „Iubiți pe dușmanii voștri” (Luca 6, 27).

Prin practicarea iubirii frățești, faptele creștinului bun se deosebesc de faptele tuturor celorlalți semeni. Prin practicarea iubirii frățești se cunoaște adevăratul ucenic al lui Iisus Hristos. Mântuitorul însuși ne cere acest lucru când zice: „Întru aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii față de alții” (Ioan 3, 35).

Sfântul Ioan Gură de Aur zice că Mântuitorul a însemnat și deosebit pe ucenicii săi cu semnul iubirii, fiindcă iubirea frățească e semnul deosebit al celor care îl urmează pe Hristos.

Sfântul Ciprian zice că nu poate ajunge la împărăția cerurilor acela care nu are în inimă iubirea frățească.

Fericitul Augustin zice că toată oboseala pe care o depunem pentru desăvârșirea vieții noastre, dacă nu ne iubim unul pe altul, este asemenea nisipului aruncat în vânt, nimic nu ne folosește.

Fericitul Ieronim zice că poate fi cineva care uneori să se scuze că din pricina slăbiciunii puterilor lui n-a putut posti, sau din cauza firii sale nervoase n-a putut păzi virtutea răbdării, sau că nu poate săvârși alte fapte bune, dar nimeni nu se poate scuza că n-a putut deprinde virtutea iubirii frățești.

Ca să iubești nu-i nevoie de mușchi puternici, nici de multă sănătate; chiar bolnav fiind sau istovit de puteri poți iubi. Acolo unde este iubire este pace în suflet, liniște și siguranță în mijlocul familiei și al neamurilor. Acolo unde nu există iubire nu există nici pace, nici siguranță.

Sfinții ocrotitori ai parohiei Poienița ▼

Sfinții Arhangheli, marii purtători de vești bune

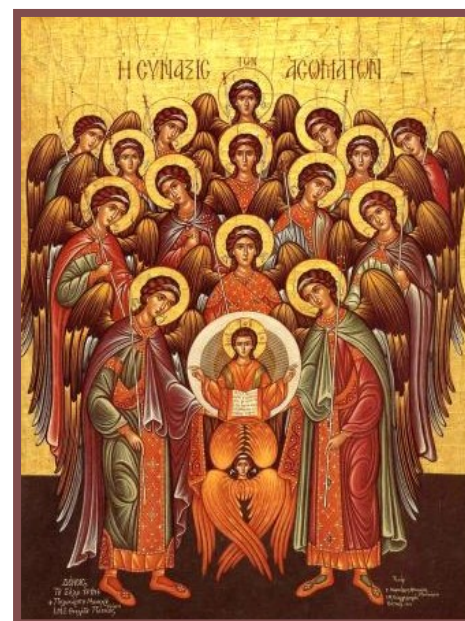
Pr. Ciprian Florin APETREI

Ingerii sunt puteri slujitoare, mesageri ai lui Dumnezeu, cei care vestesc oamenilor planurile și voia lui Dumnezeu. Între cele nouă cete îngeresti se regăsesc și Sfinții Arhangheli. Aceste cete sunt: Serafimii, Heruvimii, Tronurile, Puterile, Stăpânirile, Domniile, Începătorile, Arhanghelii și Îngerii. Sfinții Arhangheli au misiunea de a vesti oamenilor tainele cele mari ale lui Dumnezeu, de a descoperi prociile cele înalte ale îngerilor.

Sfântul Grigorie Dialogul zice despre Arhangheli: „Aceștia sunt cei care înmulțesc sfânta credință între oameni, luminând înaintea lor cu lumina Sfintei Evanghelii, descoperindu-le tainele credinței celei drepte”.

Arhanghelii sunt numiți marii purtători de vești bune. Slujirea lor, după cum spune Sfântul Dionisie Areopagitul, constă în descoperirile făcute profeților, cunoașterea și înțelegerea voii lui Dumnezeu pe care o primesc de la Îngerii celor mai înalte cete și pe care le vestesc celor mai mici, anume îngerii, iar prin aceștia, oamenilor.

Părintele arhimandrit Ilie Cleopa spune despre Sfinții Arhangheli: „A venit unul dintre cele șapte duhuri care stau înaintea lui Dumnezeu”. Acestea poartă numele Dumnezeului Celui viu: Mihail, Gavriil, Rafail, Varahil, Gudiil, Salateil și Uriil. Toți au terminația „il”. Știți ce înseamnă? Înseamnă Dumnezeu! Știți care este adevăratul nume al **Arhanghelului Mihail**? „Miha” înseamnă putere și „il” Dumnezeu. El se tâlmăcește „puterea lui Dumnezeu”. Adevăratul lui nu-

me l-a spus Sfântul Dionisie Areopagitul, „pasărea cerului”. Iar **Gavriil**, „Gav” înseamnă bărbat, „ri” înseamnă tare, și „il” Dumnezeu. Adevăratul nume al lui Gavriil se tâlcuiește „bărbat tare, bărbat Dumnezeu”. Toți au nume dumnezeiesci: **Rafail** înseamnă „povățuitor dumnezeiesc”; **Varahil**, „îndreptător dumnezeiesc”; **Gudiil** este îngerul pocăinței lui Dumnezeu, al purtării de grijă; au miliarde de îngeri sub comanda lor. **Salateil**, „slujitorul cel mai înalt dumnezeiesc”, care duce rugăciunile tuturor oamenilor la Dumnezeu; iar **Uriil** se tâlcuiește „foc și luminează dumnezeiască”.

Sursa: Ziarul Lumina

Rugăciunea – luptă pentru mântuire

Preot Iosif TRIFA

Olege a războaielor aceasta este: orice poziție cucerită trebuie întărită și apărată, căci după cuprinderea ei urmează contraatacul vrăjmașului. Cine stă pe loc în cele sufletești, acela dă înapoi. Așa e și în lupta mântuirii sufletești.

Îngerul strigă mereu: **«Roagă-te și priveghează neîncetat!... Păstrează-ți și întărește prin priveghere și rugăciune ceea ce ai cucerit!»**. Într-un avânt de răvnă sufletească poți uneori să cuprinzi o frumoasă înălțime de mântuire sufletească. Dar această cucerire trebuie să o întărești mereu cu rugăciune și priveghere, înainte de a veni contraatacul vrăjmașului diavol, altfel pierzi tot ce ai dobândit.” (**Sursa: Doxologia.ro**)

Să citim Sfânta Scriptură

EPISTOLA SOBORNICEASCĂ
A SFÂNTULUI APOSTOL IACOB

Epistola Sfântului Apostol Iacob

Claudiu BALAN

Am recitat zilele trecute Epistola Sfântului Apostol Iacob și mi-a plăcut foarte mult, mi-a mers așa de frumos la inima! Mi-a dat Dumnezeu pace și liniște și am citit-o cu luare aminte. Sfântul Iacob vorbește se adresează sincer și foarte direct în epistola sa, dând sfaturi extraordinare, care sunt și astăzi foarte actuale.

Între **câteva cuvinte frumoase** care m-au bucurat:

„Și de este cineva din voi lipsit de înțelepciune, să o ceară de la Dumnezeu, Cel ce dă tuturor fără deosebire și fără înfruntare; și i se va da. Să ceară însă cu credință, fără să aibă nici o îndoială, pentru că cine se îndoiește este asemenea valului mării, mișcat de vânt și aruncat înapoi și încolo. Să nu gândească omul acela că va lua ceva de la Dumnezeu. Bărbatul îndoielnic este nestatornic în toate căile sale.”

„Nimeni să nu zică, atunci când este ispitit: De la Dumnezeu sunt ispitit, pentru că Dumnezeu nu este ispitit de rele și El însuși nu ispitește pe nimeni. Ci fiecare este ispitit când

este tras și mormit de însăși pofta sa.”

„Să știți, iubii mei frați: orice om să fie grabnic la ascultare, zăbavnice la vorbire, zăbavnice la mânie. Căci mânia omului nu lucrează dreptatea lui Dumnezeu.”

„Dacă cineva socotește că e cucernic, dar nu își ține limba în frâu, ci își amăgește inima, cucernicia acestuia este zadarnică. Cucernicia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu și Tatăl, aceasta este: să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor, și să ne păzim pe noi fără de pată din partea lumii. Ascultați, iubii mei frați: Au nu Dumnezeu i-a ales pe cei ce sunt săraci în ochii lumii, dar bogați în credință și moștenitori ai împărăției pe care a făgăduit-o El celor ce Îl iubesc? Pentru că cine va păzi toată legea, dar va greși într-o singură poruncă, s-a făcut vinovat față de toate poruncile. Căci Cel ce a zis: «Să nu săvârșești adulter», a zis și: «Să nu ucizi». Și dacă nu săvârșești adulter, dar ucizi, te-ai făcut călcător de lege. Ce folos, frații mei, dacă zice cineva că are credință, iar fapte nu are? Oare credința poate să-l mântuiască? (...) Ce folos, frații mei, dacă zice cineva că are credință, iar fapte nu are? Oare credința poate să-l mântuiască? Nu vă faceți voi mulți învăță-

tori, frații mei, știind că (noi, învățătorii) mai mare osândă vom lua. Pentru că toți greșim în multe chipuri; dacă nu greșește cineva în cuvânt, acela este bărbat desăvârșit, în stare să înfrâneze și tot trupul. Foc este și limba, lume a fărădelegii! Limba își are locul ei între mădularele noastre, dar spurcă tot trupul și aruncă în foc drumul vieții, după ce aprinsă a fost ea de flăcările gheenei.”

„Poftiți și nu aveți; ucideți și pizmuiți și nu puteți dobândi ce doriți; vă sfătuiți și vă războiți, și nu aveți, pentru că nu cereți. Cereți și nu primiți, pentru că cereți rău, ca voi să risipiți în plăceri.”

„Apropiați-vă de Dumnezeu și Se va apropia și El de voi. Curățiți-vă mâinile, păcătoșilor, și sfințiți-vă inimile, voi cei îndoielnici. Pătrundeți-vă de durere. (...) Smeriți-vă înaintea Domnului și El vă va înălța.”

„Drept aceea, fiți îndelung-răbdători, fraților, până la venirea Domnului. Iată, plugarul așteaptă roada cea scumpă a pământului, îndelung răbdând, până ce primește ploaia timpurie și târzie. Fiți, dar, și voi îndelung-răbdători, întăriți inimile voastre, căci venirea Domnului s-a apropiat.” (Sursa: ortodoxiatinerilor.ro)

Reprezentarea Arhanghelilor în icoane

Cristina ȘVET

Dumnezeu este Creatorul tuturor făpturilor văzute și nevăzute, unde toate își găsesc împlinirea până la sfârșitul veacurilor. Dintre aceste făpturi nevăzute fac parte și Arhanghelii – mijlocitorii lui Dumnezeu pentru noi.

În icoană, **arhanghelul are în mână dreaptă un toiag**, care simbolizează autoritatea pe care a primit-o de la Dumnezeu, ca mesager al Său. În mână stângă este reprezentat cu un disc cu **monograma „X”**, care îl desemnează pe Hristos.

Cu privire la acesta, Sfântul Simeon al Tesalonicului spune că este un simbol teologic care ne arată că, deși Hristos S-a întrupat, El nu are nici început, nici sfârșit în timp. În icoanele moderniste, în locul discului cu monogramă, îngerii sunt reprezentați ținând sferă, care par să simbolizeze universul. Folosirea sferelor este probabil rezultatul unei înțelegeri greșite a discului din icoanele mai vechi.

Arhangelul este înfățișat tânăr, cu păr cârlionțat, legat strâns cu o pânză împăturită, ale cărei capete se desfac ușor în cadrul aureolei – aceasta semnificând faptul că, așa cum părul este strâns, așa sunt și gândurile și simțirile lor, înfrânate, îndreptate către Dumnezeu, nefiind lăsate să se risipească. În același timp, capetele libere ale pânzei în

Iconografie

cadrul aureolei semnifică bunătatea îngerilor, care emană de la ei spre noi.

În iconografia bizantină, **arhanghelii sunt cu două aripi**. Acestea sunt de natură simbolică. Vechiul Testament și Noul Testament vorbesc despre îngeri care s-au arătat în viziuni, pur și simplu ca bărbați. Nu ni se spune că ar fi avut aripi. Sunt înfățișați cu aripi, ca să iasă în evidență apartenența lor la lumea ce-

rească și faptul că ei sunt mesageri și slujitori iuți ai lui Dumnezeu, gata să-l împlinească voia. Îngerii au început să fie reprezentați cu aripi din secolul al V-lea. Aceste ființe cerești apar în cinci dintre icoanele celor douăsprezece praznice împărătești: în cea a Bunei Vestiri, a Nașterii lui Hristos, a Botezului Domnului, a Înălțării și a Adormirii Maicii Domnului.

Sursa: Doxologia.ro